

El palmerar d'Elx, Tàrraco i la vall de Boí se sumen al Patrimoni Mundial

El passat 30 de novembre el comitè de Patrimoni Mundial de la UNESCO feia públiques les noves inclusions en els béns declarats Patrimoni de la Humanitat. El palmerar d'Elx, les restes de la romana Tàrraco i les esglésies romàniques de la vall de Boí ja pertanyen aquesta selecta llista.

Coets, sirenes de vaixells, traques, salves i, a tot arreu, el repic de les campanes. La notícia, a Elx, Tarragona i la vall de Boí, es va escampar de manera sorollosa i amb la mateixa exclamació que se sentia a la vall pirinenca a primera hora del matí del passat 30 de novembre, dijous: "Som patrimoni mundial!". El comitè de Patrimoni Mundial de la UNESCO, reunit a Cairns (Austràlia),

acabava de fer públic el que tothom esperava sentir, després d'anys d'informes, tràmits i rectificacions: el palmerar d'Elx, les restes de l'antiga Imperial Tàrraco i les nou esglésies romàniques de la vall de Boí complien els requisits que la UNESCO reclama per incloure algun bé en la desitjada classificació. D'aquesta manera s'unien als altres béns del nostre país que ja disposen d'aquesta qualificació: el Parc Güell, el Palau Güell, la Pedrera, el Palau de la Música Catalana i l'hospital de Sant Pau, a Barcelona; la Llotja de València; el monestir de Poblet; els més de 360

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: una imatge del palmerar d'Elx, Taüll i l'amfiteatre de l'antiga Tàrraco.

jaciments inclosos en la denominació d'art rupestre de l'arc mediterrani, i la ciutat d'Eivissa.

El palmerar d'Elx és el més extens d'Europa, el més septentrional i, a banda de conservar l'antic sistema de regadiu del període àrab, ha coexistit amb el desenvolupament urbà. Aquests han estat alguns dels aspectes valorats a l'hora d'aprovar una declaració que l'any 1998 es va desestimar en considerar que la zona no estava ben delimitada i perquè la proposta es feia conjuntament amb el Misteri d'Elx (el Patrimoni Mundial no inclou, encara, els béns

intangibles, però el Misteri ja es prepara per tornar-se a presentar de seguida que la UNESCO aprovi la nova categoria). També la candidatura de Tàrraco, amb cinc anys de treball a les espatlles, ha hagut de superar un informe no favorable de l'organisme consultor de la UNESCO per al patrimoni (Icnos). L'any 1998, doncs, es va retirar la proposta per ferhi modificacions, i al juliol de 1999

va tornar a ser candidata a encarar la decisiva avaluació de la reunió de Cairns.

Ara, les perspectives són àmplies. Al costat de les possibilitats de promoció turística, s'alça, també, la responsabilitat —que haurà d'assumir el conjunt de les institucions— de conservar uns espais que són, ara més que mai, patrimoni de tots. I això passa per una gestió mesurada que no s'enlluerni amb les anunciances allaus de turistes que podrien acabar amb un patrimoni que reclama una política de protecció constant.

Núria Cadenas